

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Landssvikere til Oslos beste vestkant

114311

Under navnet Alfa bibliotek har gammelnazistene i Institutt for norsk okkupasjonshistorie (INO) funnet nytt husrom i en fasjonabel gård på Oslos beste vestkant.

Mye tyder på at de gamle quislingene har fått penger mellom hendene. Mens

de tidligere holdt til på Enerhaugen, et boligområde på Oslos østkant, har de nå

Alfa Bibliotek, INOs nye lokaler på Frogner

flyttet inn i Tiedemannsgt. 4. Denne adressen ligger på Frogner. I tillegg til økte husleieutgifter ser INO seg også i stand til å dele ut stipender til studenter som vil skrive om 2. Verdenskrig. Hvordan instituttet finansierer dette vites ikke med sikkerhet. En mulighet er at mannefallet blant de aldrende hirdmenn etter hvert er blitt så stort at de nyter godt av testamentariske gaver.

Mens pengene flyter friere enn før later det til at gammelnazistene er blitt mer sikkerhetsbeviste. På dørskiltet står kun ALFA BIBLIOTEK. At det er INO som holder til her later til å være kun for de innvidde. I telefonkatalogen er en postboks på Elisenberg oppført som eneste adresse. Tidligere opererte INO med offentlig adresse, nå trykkes den ikke engang i bladet FOLK OG LAND.

De siste par årene har norske nazister, både unge og gamle, fått en bedret økonomi. Vi i **monitor** er opptatt av hvor pengene kommer fra. Vi har fått noen tips og ledetråder fra lesere, men trenger mer informasjon. Vi vil derfor oppfordre alle som mener de kan sitte inne med opplysninger om å skrive til oss. Husk at alle tipsere garanteres full anonymitet.

Institutt for Norsk Okkupasjonshistorie er ingen forskningsinstitusjon. Det er de gamle nazistene fra Quislings dager som har laget denne organisasjonen for å omskrive historien.

Deres hovedteser er at mens regjering og konge feigt flyktet fra landet, tok Quisling ansvar og overtok styringen av Norge. Nordmenn som sloss på østfronten i SS uniform gjorde det bare for å forsvare oss mot kommunismen. Et annet viktig poeng for dem er at etter kapitulasjonen i 1940, var det ikke krig mellom Norge og Tyskland. Alt den norske regjeringen og motstandsbevegelsen gjorde er i følge dem derfor ulov-

lig. I det siste har de konsentrert seg om kritikk av hjemmefrontens likvideringer av angivere under krigen.

Allerede like etter annen verdenskrig samlet gamle landssvikere seg i såkalte kameratklubber, hvor de mimret om sine velmaktsdager og sutret over den skjebne som var blitt dem til del. Etter hvert oppsto det noe som kalte seg NORSK SKOLEBLAD. Dette ble utgitt av folk fra det gamle nazistiske lærersambandet. På samme tid oppstod FORBUNDET FOR SOSIAL OPPREISNING, en organisasjon av landssvikdømte som arbeidet for rehabilitering. Etter hvert ble forbundet til Instituttet, og Skolebladet til FOLK OG LAND. Sentrale personer i oppbyggingen av dette var Odd Melsom og Orvar Sæther. Sæther var forøvrig leder for nazistenes lærersamband.

På slutten av 60- og begynnelsen av 70-tallet fungerte INO ved hjelp av herrene Melsom og Sæther, som fødsels- og hjelpere for NORSK FRONT. Miljøet tiltrakk seg folk som Olav Hoaas, kjent for å undervise i raseteorier ved Stokkmarknes gymnas. En annen kjent skikkelse var Erik Run Hansen, som en periode var redaksjonsekretær i FOLK OG LAND. Hansen er i dag talsmann for ZORN 88. Et annet parti som så dagens lys i miljøet rundt INO var Vera Grønlands FRIE FOLKEVALGTE. Sist dette partiet stilte til valg hadde det skiftet navn til FRIHETSPARTIET MOT EU. Etter hvert brøt samarbeidet mellom den yngre og den eldre garde sammen. Alle gikk hver til sitt, og quislingene satt ensomme blant sine støvete papirer. Der sitter de den dag i dag, deler ut sine tvilsomme stipendier og håper på en ny vår.

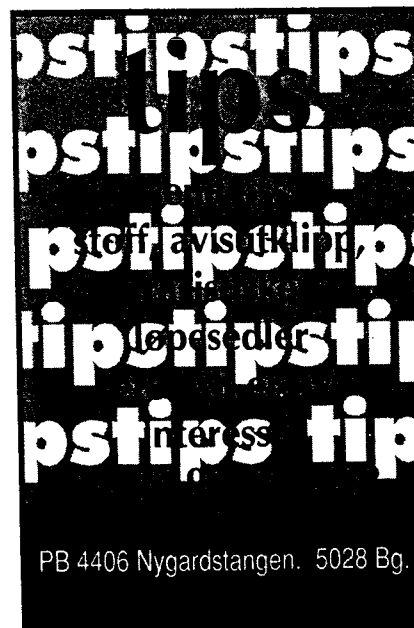
Estland

Minnesten for norske landssvikere

Landssvikerorganet Folk og land gleder seg. Bakgrunnen er at de falne fra regiment Norge har fått en minnesten i Vaivara i Estland.

REGIMENT NORGE var en avdeling frivillige nordmenn i WAFFEN SS. Regimentet kjempet for nazismen gjennom hele Øst-Europa og deltok i kampene helt inn i Berlin. I følge FOLK OG LAND var avdukingen av stenen en gripende seremoni.

Vaivaras borgermester holdt tale og hyllet krigsforbryterne som helter. Stenen ble velsignet av en prest og militæret fyrte av en salutt. De overlevende la ned kranser og en lokal estlender plasserte en potteplante foran stenen. Vi har en mistanke om at grunnen til at denne rørende historien er hovedoppslaget i dette nummeret av FOLK OG LAND, er at det endelig har lyktes gammelnazistene å finne en myndighetsperson som har omtalt dem som annet enn krigsforbrytere. Det måtte de altså reise helt til Estland for å finne.

Monitor, jan/febr. 1997.